

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ**

МАТЕРІАЛИ

III Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ ТА МАРКЕТИНГУ В
АГРАРНОМУ БІЗНЕСІ»**

03-04 жовтня 2024 року



м. Дніпро - 2024

УДК: 338.43:339.138(082)

Зареєстровано в Українському інституті науково-технічної експертизи та інформації
(посвідчення №444 від 30 жовтня 2023 р.)

Організатори конференції: Дніпровський державний аграрно-економічний
університет, факультет менеджменту і маркетингу.

Збірник містить матеріали за напрямками:

Секція 1. Інноваційно-інвестиційний розвиток суб'єктів економічної діяльності.

Секція 2. Менеджмент та правове забезпечення діяльності аграрних підприємств.

Секція 3. Впровадження маркетингових інноваційних технологій для антикризового
синергетичного ефекту на ринку.

Секція 4. Публічне управління та регулювання аграрної сфери.

Актуальні проблеми економіки, управління та маркетингу в аграрному бізнесі:
матеріали III Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Дніпро, 03-04
жовтня 2024 р. Дніпро, ДДАЕУ, 2024. 252 с.

*Роботи друкуються в авторській редакції, мовою оригіналу. Відповідальність за
грамотність, автентичність цитат, достовірність фактів і посилань несуть автори
публікацій.*

© Дніпровський державний аграрно-
економічний університет, 2024

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

БАЛДЖИ М. Д.	
Проблеми та стратегії кризової комунікації в аграрному бізнесі	11
ВАСИЛЬЄВ С.В., КУТНЯ І.С.	
Особливості цифрової трансформації економіки	12
ВАСИЛЬЄВ С.В.	
Сучасні форми розвитку міжнародного інвестування	14
ВІНІЧЕНКО І.І., ЛАГУТА І.С.	
Сутність та джерела формування прибутку підприємства	15
ГАЛАГАН Т.І., ЕРКАН Д.А.	
Заходи ефективного функціонування підприємства в сучасних умовах господарювання	16
ГАЛАГАН Т.І., ПАТРЕТНА О.М.	
Конкурентоспроможність підприємства та її формування	17
ГАЛАГАН Т.І., ПЩИК Ю.М.	
Диверсифікація виробничо-комерційної діяльності підприємства: переваги та недоліки	18
ГОНЧАРЕНКО О. В., ТИМОЩУК В.В.	
Структурна складова інноваційної трансформації агропромислового виробництва	19
DIDUR K.M.	
Basic methods for researching food security	20
ДУБАН Р. М.	
Автоматизація бізнес-процесів підприємства як ключовий елемент цифрової трансформації	23
ДУДКА С.В.	
Інноваційний розвиток як процес оновлення стійкого розвитку сільськогосподарських підприємств	24
ЗАСТАВА І.А.	
Важливість існування малого та середнього бізнесу в Україні	26
ЗИМА Є.М.	
Економічна сутність та поняття організаційно-економічного механізму	27
KRAVCHENKO S.A.	
Formation of the investment potential of agricultural business subjects in the conditions of wartime	28
ЛАПЕНКО Х.О.	
Система показників фінансово-економічної діяльності як метод оцінки фінансового стану підприємства	30
ЛАСТОВЧЕНКО П.В.	
Основні напрями забезпечення сталого розвитку сільських територій в сучасних умовах	32
ЛІННИК Є. В., ДІДУР К. М.	
Strategic directions for ensuring ukraine's food security	33
ЛИТВИНЕНКО О.С.	
Особливості управління інноваційною діяльністю в аграрних підприємствах	35
МАСЛЯЄВА О.О., СИРОТА О.В.	
Особливості забезпечення конкурентного розвитку сільськогосподарських підприємств	36

ХУРДЕЙ В.Д., ПАНОЧКІН Д.Д.	
Управління маркетинговими процесами підприємства	199
ЦИМБАЛ О.І., САВЕНКО І.М.	
Вплив маркетингових комунікацій на формування позитивного іміджу підприємства	200
ШЕПКО К. О.	
Синергетичний ефект співпраці з інфлюенсерами для підтримки стійкості бренду під час кризи	202
ШМАТОК М.В.	
Контент-маркетинг для малого бізнесу: Створення довіри замість продажів	203
ЮДІНА Л.О.	
Етичний маркетинг	205

СЕКЦІЯ 4. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОЇ СФЕРИ

БОНДАРЧУК Н.В., ПЛОТКА Л.В.	
Формування сучасної управлінської еліти в органах публічної влади	207
ГОРБАТЕНКО А.П.	
Сучасні виклики та можливості в системі ресоціалізації внутрішньо переміщених осіб в Україні	208
КРАМАРЕНКО І.Д.	
Ключові вектори впливу угод про вільну торгівлю на розвиток аграрного сектора України	209
КРУШЕЛЬНИЦЬКА Т.А., ГОРЕНИЧ М.С.	
Проблеми фінансового забезпечення інститутів публічної влади регіонального рівня в умовах війни	211
КУДРЯВЦЕВ М.І.	
Особливості реалізації регіональної політики в Україні в умовах війни	213
КУЗНЕЦОВ О.В., ШПОРТЮК Н.Л.	
Особливості моделей місцевого самоврядування в країнах-членах європейського союзу	215
ЛІ Д.В.	
Особливості розгляду органами місцевого самоврядування звернень громадян в умовах воєнного стану (на прикладі дніпровської міської ради)	216
МАСЛОВА Ю.В.	
Удосконалення соціального захисту внутрішньо переміщених осіб в Україні	217
МІНАКОВА Н.В.	
Удосконалення механізмів фінансової підтримки співпраці між громадськими організаціями та органами публічної влади	219
МОТЯКІН І.В.	
Проблемні аспекти кадрового забезпечення та організаційної структури інститутів управління соціальною сферою в Україні	221
МУНЬКО А.Ю.	
Ризико орієнтований підхід в публічному управлінні фінансово-економічною безпекою держави	222
ПЛІСНЯК В.А.	
Процес генерації і реалізації ідей ревіталізації промислових об'єктів у публічному управлінні	224
ПОДЕНКО О.О.	
Формування інформаційної безпеки в органах місцевого самоврядування	226

Для вирішення проблем кадрового забезпечення у соціальній сфері необхідно розробити програми стимулювання працівників. Це може включати підвищення заробітних плат, забезпечення можливостей для професійного зростання, а також впровадження системи постійного навчання для фахівців соціальної сфери. Важливим є також залучення молодих спеціалістів до роботи в регіонах шляхом надання пільг та спеціальних програм підтримки.

Вдосконалення організаційних структур має ґрунтуватися на принципах децентралізації та прозорості. Необхідно розробити нові механізми координації між різними рівнями влади для уникнення дублювання функцій та забезпечення більш ефективного використання ресурсів [2]. Крім того, важливо продовжити цифровізацію процесів надання соціальних послуг, що дозволить оптимізувати роботу соціальних служб та покращити доступ до них.

Таким чином, виявлені проблеми кадрового забезпечення та посилення організаційних спроможностей інститутів управління соціальною сферою в Україні стали важливими викликами, що потребують негайного вирішення. Реформи децентралізації створили нові можливості для розвитку соціальних послуг, водночас також виявили низку недоліків, які стосуються організації управління та кадрової політики. Успішне подолання цих проблем вимагає комплексного підходу, що включає підвищення мотивації працівників, вдосконалення організаційної структури інститутів публічного управління та впровадження інноваційних технологій, таких як цифровізація.

Література:

1. Семигіна Т. Трансформації місцевого самоврядування в Україні та реформи соціальних послуг: очікування та виклики. *Path of Science*. 2020. №6. DOI: <https://doi.org/10.22178/pos.54-1> (дата звернення: 15.09.2023).
2. Грищенко О. Організаційні проблеми в управлінні соціальними службами на місцевому рівні. *Соціальна робота та освіта*. 2021. №3. DOI: <https://doi.org/10.25128/2520-6230.21.3.2> (дата звернення: 15.09.2023).
3. Колот А. Соціально-трудова реальність ХХІ: філософія формування, можливості та виклики. *Економіка України*. 2021. №2. С. 3–31. DOI: <https://doi.org/10.15407/economyukr.2021.02.003> (дата звернення: 15.09.2023).
4. Guimón J. Decentralisation of Science and Innovation Policies in Emerging Countries: Three Key Challenges. *International Journal of Technological Learning, Innovation and Development*. 2018. Vol. 10(1). P. 69–87. DOI: <https://doi.org/10.1504/IJTLID.2018.091801> (дата звернення: 16.09.2023).

РИЗИКО ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ДЕРЖАВИ

Мунько А.Ю., к.держ.упр., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Сьогодні безпекові питання стають пріоритетними в усіх сферах суспільної діяльності та публічного управління.

Навіть у відносно стабільних умовах суперечності інтересів особи та держави негативно впливають на функціонування суспільних відносин, підривають авторитет органів управління, у тому числі послаблюючи її фінансово-економічну безпеку [5, с. 259]. Особливо актуальними ці проблеми є для сучасної України.

Говорячи про фінансово-економічну безпеку звертаємось до оцінок потреби України на відновлення та відбудову, що лише за рік повномасштабної війни становлять 411 млрд. дол. США, у понад 2 рази перевищуючи показник ВВП України [4, с. 28]. Тому

розуміємо, наскільки кричною є увага до ризиків, настання яких послаблює або зовсім порушує фінансово-економічну безпеку країни.

Відтак, публічне управління фінансово-економічною безпекою держави доцільно базувати на ризикоорієнтованому підході, що вимагає подальшого пошуку методів систематизації та аналізу визначених ризиків.

Класифікація вже є традиційним та перевіреним методом систематизації елементів об'єкта дослідження, тому його застосуємо насамперед. Для класифікації ризиків фінансово-економічної безпеки доцільно взяти за основу такі ознаки, як:

- за джерелами виникнення – ендогенні (внутрішні) та екзогенні (зовнішні);
- за рівнем впливу – безперервні або дискретні (нерегулярні) [3, с. 290-291];
- за ступенем впливу суб'єктів фінансово-економічних правовідносин – об'єктивні, суб'єктивні [1, с. 781].

Дискретні ризики, у свою чергу, адаптуючи дослідження М. Трещова щодо фіскальних ризиків [3, с. 292], доцільно класифікувати за ступенем ймовірності їх настання:

- ймовірні – такі, можуть в реалізуватися найближчому майбутньому, а отже очікувана вартість ризику повинна бути передбачена в середньостроковому документі щодо фінансово-економічної безпеки, у тому числі й прогнозі бюджету на два, наступні за плановим роки;
- малоймовірні – ті, що навряд чи реалізуються в найближчій перспективі, та вимагають застосування механізмів страхування, об'єднання ризиків або інструментів резерву;
- потенційно важливі, але важко передбачувані в певний період часу, як-то системні фінансові кризи або війни, для подолання яких у разі настання потрібен масштабний фінансовий ресурс.

Очевидно, що методу класифікації за певними критеріями недостатньо для повноцінного проведення дослідження, тому додатково вважаємо за доцільне звернутися до матричного моделювання, зокрема для систематизації ризиків шляхом розробки матриці ризиків.

Застосування матричного методу в методології дослідження публічного управління фінансово-економічною безпекою, за нашим баченням, не обмежується лише систематизацією ризиків. До нього ми також звертаємось у рамках практичної реалізації методики оцінювання політики фінансової безпеки територіальних громад, представленої у наших попередніх дослідженнях. Вона полягає в об'єднанні сукупності фінансово-економічних показників і результатів експертних оцінок у своєрідну матрицю, що дозволить обрахувати сумарний рейтинговий показник рівня фінансової безпеки та порівняти з іншими громадами області. Матриця продемонструє наявні та потенційні конкурентні переваги й недоліки роботи органу місцевого самоврядування [2, с. 70].

Підсумовуючи, ми говоримо про те, що розвиток методології дослідження публічного управління фінансово-економічною безпекою поряд із численними класичними загальнонауковими методами необхідно вибудовувати навколо ризикоорієнтованого підходу із застосуванням матричного методу моделювання, як-от матриця ризиків, матриця оцінювання політики фінансової безпеки.

Література:

1. Бюджетна система : підруч. / за наук. ред. В. М. Федосова, С. І. Юрія. К. : Центр учбов. літератури ; Тернопіль : Екон. думка, 2012. 871 с.
2. Мунько А.Ю. Політика фінансової безпеки територіальних громад: розробка, реалізація, оцінювання. *Таврійський науковий вісник*. 2022. № 1. С. 66–72. DOI : <https://doi.org/10.32851/tnv-pub.2022.1.9>.
3. Трещов М.М. Управління ресурсним забезпеченням місцевих бюджетів в умовах децентралізації влади в Україні: дис.... д-ра наук з держ. упр.: 25.00. 04 / Трещов Мирослав Миколайович. Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2019. 332 с.

4. Трещов М.М. Фінансове забезпечення відновлення та реконструкції України у повоєнний період. *Науковий вісник: Державне управління*. 2023. № 2 (14). С. 19–40. DOI : [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-2\(14\)-19-40](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-2(14)-19-40).

5. Kryshtanovych M., Vartsaba V., Kurnosenko L., Munko A., Chepets O. Development of public management of financial and economic security in modern conditions. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2023. № 1(48). P. 258–267. DOI : <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.48.2023.3958>.

ПРОЦЕС ГЕНЕРАЦІЇ І РЕАЛІЗАЦІЇ ІДЕЙ РЕВІТАЛІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ ОБ'ЄКТІВ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Пленцак В.А., аспірант

*Науковий керівник Крушельницька Т.А., д.держ.упр., професор
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

В умовах відбувається руйнування промислових об'єктів через військові дії, тому ревіталізація стає критичним завданням для відновлення виробництва, збереження робочих місць та підтримки місцевих економік. Дослідження цих процесів дозволяє розробити ефективні стратегії відновлення промислових зон і відродження економічної активності в постраждалих регіонах. Актуальність дослідження ревіталізації промисловості зумовлена низкою важливих факторів, які впливають на економічний розвиток, соціальну стабільність та екологічну безпеку суспільства та визначають тему цієї публікації.

Проблематика економічного, соціального, екологічного, містобудівного характеру досліджується як вітчизняними, так і зарубіжними вченими. Зокрема, різноманітні питання, пов'язані зі сталим розвитком територіальних громад і їх промислового сектору, впливу на цей процес різних факторів знайшли відображення у працях О. Балусьва, Л. Івашової, А. Князєва, Р. Крамаренка, О. Лебединської, А. Лелеченко, С. Сьоміна, Є. Хлобистова та інших науковців. Питання ревіталізації промисловості розглядали О. В. Левченко, В. В. Біркентале, К. Давиденко, О. Сич та ін. Втім, тема повоєнної ревіталізації промисловості, формування і розвиток механізмів публічного управління ревіталізації промисловості є доволі новою й не охопленою достатньою науковою увагою.

Ревіталізація є одним із ключових механізмів розвитку територіальних громад України, яке потребує всебічного підходу. Це не відновлення, яке потребує надання об'єкту, що відновлюється первинного вигляду і не модернізація, яка передбачає покращення. З іншого боку це не лише збереження архітектурних пам'яток, збереження старих будівель чи окремих частин міської інфраструктури, але й комплексний та тривалий процес, спрямований на відродження економіки, паралельно з вирішенням соціальних та екологічних викликів території. Основна мета цього процесу полягає в забезпеченні сталого розвитку міст. Сучасні підходи до ревіталізації включають принципи сталого розвитку, зокрема впровадження екологічно безпечних технологій, ефективне використання ресурсів та зниження впливу на навколишнє середовище.

Враховуючи багатоаспектність завдань, які вирішує ревіталізація та ґрунтуючись на дослідження зарубіжних науковців, зокрема польських зазначимо, що ревіталізація – це «певна послідовність запланованих заходів, спрямованих на відновлення економіки та зміну просторової та функціональної структури деградованих районів міста. Це процес, який може бути застосований до міських районів різного цільового призначення, таких як промислові, військові, порти, житлові будинки, транспортна інфраструктура» [1, с. 67].

Отже, процес генерації ідей ревіталізації промислових об'єктів у публічному управлінні і їх реалізації необхідно розглядати системно, він є доволі складним і